

DİLENCİ

Bir dilenci otuz yıldır bir yol kenarında oturmaktadır. Bir gün, onun önünden bir yabancı geçer. Dilenci, eski şapkasını mekanik bir biçimde ona uzatarak,

- "Allah rızası için bir sadaka," der.
- "Benim sana verecek hiçbir şeyim yok," der yabancı.

Sonra,

- "Sen neyin üzerinde oturuyorsun?" diye sorar.
- "Hiçbir şey," diye yanıtlar dilenci. "Sadece eski bir sandık. Kendimi bildim bileli onun üzerinde oturuyorum."
- "Onun içine hiç baktın mı?" diye sorar yabancı.
- "Hayır," der dilenci. "Niye bakayım ki, onun içinde hiçbir şey yok."
- "Yine de bakmalısın bence" diye ısrar eder yabancı. Dilenci yerinden kalkar ve biraz uğraştıktan sonra sandığın kapağını açmayı başarır. Ve o, şaşkınlık ve sevinç içinde, sandığın altınla dolu olduğunu görür..

Ben, size verecek bir şeyi olmayan ve size içinize bakmanızı söyleyen o yabancıyım. Bu meselde olduğu gibi, herhangi bir sandığın içine değil, çok daha yakın bir yere, "kendi içinize" bakmanızı söyleyen biri...

- "Ama ben dilenci değilim ki," dediğinizi işitir gibiyim.

"Gerçek serveti, yani, var'lığın ışık saçan sevincini ve ona eşlik eden derin, sarsılmaz huzuru bulamamış olanlar, büyük bir maddi servete sahip olsalar dahi, dilencidirler. Onlar haz ve doyum kırıntılarını, onaylanmayı, güvenliği ya da sevgiyi dışarıda aramaktadırlar, oysa onların içinde sadece bu şeyleri içeren

değil, dünyanın sunabileceğinden sonsuz derecede daha büyük bir hazine vardır,
bilemezler"..

Eckhart Tolle'den Alıntıdır
